

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Orlikowski

Protokolant sekretarz Hanna Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016 roku w Starogardzie Gdańskim

sprawy z powództwa małoletniego K. B. (1) zastępowanego przez matkę A. B.

przeciwko K. T.

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...)z dnia (...)roku w sprawie(...)od pozwanego K. T.na rzecz małoletniego powoda K. B. (1)podwyższa z dniem 1 maja 2016 roku z kwoty po 420 złotych miesięcznie do kwoty po 600(sześćset) złotych miesięcznie płatnych do rąk matki małoletniego powoda – A. B.do dnia 5-tego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności każdej raty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego K. T. kosztami sądowymi.

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym przeciwko K. T. w imieniu małoletniego K. B. (1) jego matka A. B. domagała się podwyższenia alimentów z kwoty 420 zł do kwoty 800 zł miesięcznie płatnych do dnia 5-tego każdego miesiąca poczynając od maja 2016r.

W odpowiedzi na pozew pozwany K. T. nie zgodził się na podwyższenie alimentów na rzecz syna i wniósł o oddalenie powództwa .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Małoletni K. B. (1) ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku pozamałżeńskiego K. T. i A. B. . /bezsporne /

Na mocy wyroku Sądu Rejonowego w S. (...)z dnia (...)wydanego w sprawie (...)pozwany K. T.został zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz K. B. (1)kwoty 420 zł miesięcznie poczynając od 08.01.2007r. Na chwilę orzekania małoletni uczęszczał do przedszkola, miał orzeczoną niepełnosprawność z powodu mózgowego zapalenia dziecięcego, niedowład połowiczny prawostronny, padaczkę lekooporną, wadę wzroku, wadę wymowy, nawracające zapalenie oskrzeli, wymagał stałej rehabilitacji, stosowania wielu leków i opieki specjalisty neurologa i ortopedy. Całkowity miesięczny koszt utrzymania małoletniego wynosił ok.800 zł miesięcznie. Matka dziecka A. B.nie pracowała na stałe, dorabiała (...), otrzymywała zasiłek pielęgnacyjny na dziecko w kwocie 153 zł, dodatek rehabilitacyjny w kwocie 80 zł, zasiłek rodzinny i zasiłek wychowawczy w kwocie 505,80 zł. A. B.wraz z dzieckiem mieszkała w domu jednorodzinnym rodziców, za mieszkanie nie ponosiła opłat. Pozwany K. T.mieszkał sam w domu jednorodzinnym odziedziczonym po

dziadkach, nie miał stałej pracy – utrzymywał się z prac dorywczych przy (...)i zarabiał ok.700-800 zł miesięcznie oraz (...)– otrzymywał 200 zł za kurs. Płacił alimenty na drugie dziecko w kwocie 280 zł. Średnie koszty jego utrzymania wynosiły ok.670 zł, korzystał z pomocy rodziców.

/dowód: akta sprawy (...)/

Małoletni powód K. B. (1) ma obecnie 15 lat i uczęszcza do IV klasy specjalnej szkoły podstawowej. Jest dzieckiem nadal wymagającym stałej opieki lekarskiej i rehabilitacji z uwagi na to, że jest dzieckiem niepełnosprawnym. Małoletni chodzi na basen, do lekarza neurologa, nosi okulary i buty ortopedyczne. Na podstawowe koszty utrzymania dziecka składają się : zakup odzieży - średnio ok.100 zł, środki higieny i czystości – ok.100 zł, leki - ok.200 zł, rehabilitacja 280 zł, zakup butów ortopedycznych 883 zł /raz w roku są refundowane/, wizyty u lekarza neurologa 150 zł plus dojazdy, basen ok.80 zł, wyżywienie ok.450 zł, wydatki szkolne.

Matka małoletniego powoda – A. B.ma obecnie lat 36, jest z wykształcenia (...), mieszka razem z synem i córką z drugiego związku w wynajętym mieszkaniu w S. (...)A. B.nie pracuje, zajmuje się niepełnosprawnym synem i z tego tytułu otrzymuje świadczenia z pomocy społecznej w formie świadczenia pielęgnacyjnego w kwocie 1300 zł, zasiłek pielęgnacyjny 153 zł, zasiłki rodzinne na dwojkę dzieci w kwocie 98 zł i 118 zł, dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego w kwocie 100 zł oraz świadczenie 500 plus na dzieci. Czasami dorabia sobie (...), z których osiąga dochód ok.500 zł miesięcznie. Na podstawowe miesięczne koszty utrzymania mieszkania składają się: czynsz za mieszkanie - 600 zł oraz opłaty za media ok.300-400 zł.

Pozwany K. T.ma obecnie lat 44, jest z zawodu (...). Mieszka nadal sam w domu odziedziczonym po dziadkach. Pozwany jest zatrudniony w firmie (...)na stanowisku (...)z wynagrodzeniem 1604 zł netto. Czasami dorabia (...). Na drugiego syna płaci alimenty w wysokości 550 zł plus koszty egzekucji. Nie ma żadnych zobowiązań finansowych. Jest właścicielem samochodu marki P. (...)rocznik 2008.. Na podstawowe koszty utrzymania składają się: opłata za telefon ok.50 zł, internet – 50 zł, opłata za wodę - ok.20 zł, za prąd – ok.150-250 zł co drugi miesiąc, roczny podatek od nieruchomości 100 zł, ogrzewanie ok.300-600 zł, wyżywienia, ubioru i inne. Pozwany nie utrzymuje kontaktu z synem K., nie uczestniczy w jego wychowaniu i opiece, nie kupuje mu prezentów. Pozwany od 2 lat płaci dobrowolnie kwotę po 500 zł alimentów.

/dowód: umowa najmu mieszkania powódki k.4, decyzje MOPS k., 8, orzeczenie o niepełnosprawności K. B. k.9 zeznania A. B. k.24,64 zeznania K. T. k.25,65 rachunki na potwierdzenie miesięcznych kosztów utrzymania powoda k.63.17-23, informacja z ewidencji pojazdów k.41, zestawienie miesięcznych kosztów utrzymania pozwanego k.44 z rachunkami na potwierdzenie wydatków k.45-54, wyrok dot. alimentów na P. T.. k.56, umowa o prace k.57, dowody wpłaty alimentów na K. B. k.60-61, zaświadczenie o zarobkach pozwanego k.62/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się w głównej mierze na dokumentach załączonych do akt sprawy oraz akt ostatniej sprawy alimentacyjnej (...), których prawdziwość nie budzi wątpliwości. Nadto należało uznać za wiarygodne zeznania stron w tym zakresie w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie. Ponadto bezspornym było, że od ok. 2 lat pozwany płaci dobrowolnie po 500 zł alimentów, oprócz tego nie uczestniczy w innej formie w kosztach utrzymania dziecka ani też nie bierze czynnego udziału w jego wychowywaniu i opiece.

Na podstawie art.133§1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zgodnie z treścią art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy w każdym przypadku od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Ustawa uzależnia zatem zakres świadczeń alimentacyjnych nie tylko od rzeczywiście osiągniętych dochodów, ale od takiej ich skali, jaką mógłby

zobowiązany osiągnąć przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swych sił i możliwości.

Na podstawie art.138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Na mocy powyższego przepisu można również żądać podwyższenia kwoty alimentów. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie lub zmniejszenie należności alimentacyjnych. Następuje to poprzez porównanie sytuacji z daty uprzedniego ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego ze stanem obecnym.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, iż co do zasady roszczenia strony powodowej są uzasadnione, ale nie w takiej wysokości jak wskazano w pozwie. Bezsporne jest, że małoletni K. B. (1)ma obecnie 15 lat i jest uczniem szkoły podstawowej. Poza sporem było również, że małoletni nie posiada własnego majątku i źródeł dochodu i w związku z tym jest całkowicie zależny od wsparcia obojga rodziców. Obowiązek alimentacyjny wobec dziecka wyraża się nie tylko na osobistych staraniach rodziców w jego wychowaniu, ale również w udziale w świadczeniu materialnym na potrzeby uprawnionego, choćby kosztem ograniczenia własnych potrzeb. Alimenty na rzecz małoletniego zostały ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w S. G.. w sprawie (...)z dnia (...)r., a więc od tego momentu upłynęło ponad 9 lat co bezsprzecznie wiąże się ze wzrostem kosztów utrzymania uprawnionego co najmniej o wzrost cen towarów i usług. Jego potrzeby wzrastają również w miarę rozwoju fizycznego i psychicznego, w szczególności, że jest on dzieckiem wymagającym opieki lekarskiej z uwagi na stwierdzone schorzenia. Dlatego też Sąd uznał, że zachodzą podstawy do podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego powoda .

Ponadto Sąd rozpoznając przedmiotową sprawę ustalił, że pozwany ma dochody z własnej pracy na poziomie co najmniej dwukrotnie wyższym aniżeli w momencie orzekania alimentów w ostatniej sprawie alimentacyjnej. Należało również zauważyć, że pozwany posiada majątek – dom, drogi samochód i od wielu lat wskazuje, że rodzice mu pomagają finansowo. Natomiast, w ocenie Sądu, zakres wykazywanych wydatków nie znajduje pokrycia w deklarowanych dochodach. Przy tym należy stwierdzić, że pozwany jest osobą stosunkowo młodą, jest zdolną do pracy i jeżeli obecny stan uzyskiwanych dochodów z pracy w aktualnym miejscu zatrudnienia i prac dorywczych nie przynosi oczekiwanych dochodów to powinien on podjąć inną stałą pracę w swoim zawodzie lub też innym. Z informacji uzyskanych z okolicznych Powiatowych Urzędów Pracy wynika, że obecnie na rynku pracy osoby z takimi kwalifikacjami jak pozwany są poszukiwani do pracy i wynagrodzenie kształtuje się na wyższym poziomie /średnio ok.3000 zł brutto miesięcznie/ aniżeli kwota, którą pozwany deklaruje, że zarabia. Informacje te dotyczą jedynie ofert pracy zgłaszanych przez pracodawców do Urzędów Pracy. Sąd zatem ocenił możliwości zarobkowe pozwanego według zarobków, które pozwany mógłby uzyskać przy większej staranności. W ocenie Sądu, nie było zatem podstaw do przyjęcia braku możliwości pozwanego do alimentowania dziecka. Wymaga również podkreślenia, że trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet będzie poświęcenia części składników majątkowych. Taki pogląd jest zresztą zgodny z ugruntowanym orzecznictwem. Sąd Najwyższy w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 9 czerwca 1976 r. (III CZP 46/75, OSNCP z 1976 r., z. 9, poz. 184) wskazał, że rodzice muszą podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Sąd wziął tutaj również pod uwagę fakt, że pozwany ma na utrzymaniu drugie dziecko małżeńskie - małoletniego P. T., jednakże obowiązek pozwanego lożenia na utrzymanie drugiego dziecka nie wyprzedza obowiązku alimentowania syna K.. Stan rodzinny pozwanego nie jest okolicznością, która może decydować w istotnym stopniu o obowiązku alimentacyjnym względem syna z innego związku, albowiem stopa życiowa wszystkich dzieci pozwanego powinna być w miarę na podobnym poziomie i do tego powinien on dążyć. Natomiast bezspornym jest, że matka małoletniego powoda – A. B. nie jest w stanie sama udźwignąć ciężaru utrzymania syna. Czyni to zresztą w w szerszym zakresie niż pozwany- uwzględniając przy tym osobisty wkład w wychowaniu i opiece nad synem niepełnosprawnym. W takich okolicznościach nie może zabraknąć także udziału pozwanego w świadczeniu na potrzebę uprawnionego, choćby kosztem ograniczenia

własnych potrzeb. Ustalając wysokość rat alimentacyjnych Sąd wziął również pod uwagę obecną sytuację rodziną, materialną i dochodową stron oraz wykazane przez nich koszty utrzymania, w tym syna K.. Mając jednak na uwadze całokształt sytuacji obu stron zobowiązanych do alimentacji, Sąd stwierdził, że podwyższenie alimentów do kwoty 800 zł miesięcznie jest kwotą wygórowaną stosownie do możliwości zarobkowych i majątkowym pozwanego jak i usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, zaś kwota 600 zł tytułem alimentów te warunki spełnia. Natomiast pozbawienie powoda tej kwoty mogłoby spowodować dla niego następstwa w postaci uniemożliwienia prawidłowego rozwoju.

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie cytowanych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku, jednocześnie oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Sąd ustalił obowiązek zapłaty podwyższonych rat alimentacyjnych od miesiąca, w którym wniesiono pozew do Sądu oraz termin płatności do dnia 5 każdego miesiąca z uwagi na termin wypłaty wynagrodzenia za pracę. Jednocześnie Sąd odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi stosując przepis art.102 kpc.

Nadto na mocy art.333§1 pkt 1 kpc Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.